

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE

Pe un an LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon direcție 3.26.60

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI și VINERI

Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU
Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA

DUPA TARIF
Telefon redacție și provincie 3.26.69
Telefon administrație 3.26.60

Intre musculatură și cugetare de Gr. Tăușan

„In „Viitorul” de aseară, d. Gr. Tăușan, unul din cei mai talentați și mai apreciați publiciști ai noștri, semnează un foarte interesant articol cu titlul de mai sus. Il reproducem în întregime, pentru că reprezintă expresia unui gând descălecat de prejudecata atât de cunoscută a intelectualilor de azi și de totdeauna:

Desvoltarea pe care a luat-o viața sportivă — pe care de altfel au preconizat-o pedagogii, medicii, oamenii politici, pe atunci când ea nu exista sau nu exista în forma de acum — pare a speria intelectualismul, care trăiește în fiecare din oamenii de carte: oamenii cari au văzut viața prin filtrul paginilor scriselor.

Se spune — cu regretul melancolic al trecutului și cu teama unui viitor ce nu-l cunoaștem, — se spune: Ce va fi dintr-o generație care vede în pugilat, în darea cu mingea, în alergături, în box, în întrecere fizică, în transpirație și nu în gândire idealul ei? Ce putem să ne așteptăm de la școala, care este scotită ca un intermezzo între două întreceri de „football”? Ce curent nou spiritual și ce idealism se poate desprinde ca notă de viitor, din inutul la mare, vara, ori din patinaj iarnă? Cultura aceasta a mușchilor, dezvoltarea cantității de oxigen în sânge, poate fi admirabilă pentru dezvoltarea fiziologică, dar de când oare sănătoși sunt prin chiar aceasta tinerii? Și ce admirabil ai fost schiopii, ca Byron, bolnavii ca Leopardi, ca Nietzsche, ca Eminescu al nostru? De aci până la o preconiza boala ca o fericire, ca o condiție a vieții superioare, n'ar fi decât un pas!

Firește, că orice problemă care privește masa socială este complexă, și susceptibilă de mai multe aspecte. Dacă privim viața în cantitate de ani, nu în calitate, atunci orice avânt fizic, orice preocupare de masă fiziologică, este o fericire. Noi trebuie să fim puternici ca să trăim sănătoși și să procreăm ființe la rândul lor sănătoase.

Dacă socotim ca condiție umană viața, atunci biblioteca, plină de cărți prăfuite — ce igienic și prafu! — este singurul ideal plastic al unei vieți tineresti. Stați cu capul între cărți, — și veți fi atunci oameni.

Ca în toate răscurile de drum din minte, credem că adevărul e la mijloc. Alături igienic, așa cum am trăit noi, în școala de altădată, când părinții cu trecere obțineau dispensă pentru fiii lor de a face gimnastică, și a trăi numai pentru viața de ring, pasionându-ne numai pentru Carpentier, și ignorând pe Shakespeare, ni se pare că este calea cea sănătoasă în care viața de sport nu ar distruge intelectualitatea și nici această viață de a vieții în care mecanismul vieții fizice.

Nu suntem pe scara zoologică numai animale, suntem oameni, dar omul face și el parte din o scară a vieții în care mecanismul vieții fiziologice își are rostul lui în ascendența evolutivă. Și de aceea își are rostul lui înecărat în lectură binefăcătoare, și preocupare nobilă de frumos și reverie.

D-rul Roux, savantul mort de curând, era tuberculos de la vârsta de 40 de ani, și deci nu putea munci decât un minimum redus de ore cotidiene.

Pentru că observațiile să aibă toată gravitatea, ar trebui să începem dela Aristot, arătând că timpul e mărginit și că ziua e vară nu se dilată pentru că e cald și cea de iarnă nu se contractă pentru că e frig. Ca atare un om nu are la dispoziție de cât mult cântărește ore pe zi de muncă intelectuală. Darwin nu lucra mai mult de trei ore pe zi, și a revoluționat științele naturale. Cine ar lucra fără să creadă, ci numai să acumuleze, poate dispune de cinci sau șase ore de cetit, pe zi. Dar poate acesta e un maxim dacă ne gândim că un om trebuie să muncească și alte ore

pe zi pentru trai... „primum vivere”, e o vorbă prea veche ca să nu fie adevărată!

Dar dacă timpul de care dispune un om pe zi este fatal limitat, ce mai poate rămâne bibliotecii, când în anii cei mai potriviti asimilării intelectuale, tânărul sau tânăra face trei ore pe zi de tenis, ori de football: urmărește și cursele de cai, face și calcule matematice, asupra șanselor de reușită ale cailor ori asupra succeselor marilor campioni ai mingei.

În atari condițiuni ne întrebăm când ar mai rămâne unui sportiv timpul de a ceti? Și când întors rupt de oboseală de pe câmpul de antrenament ar putea fi el capabil să savureze aroma poeziei, care cere reculegere și atitudine olimpică, în fond este un minimum de înfrigurare nervoasă și maximum de odihnă?

Cunoaștem argumentele care susțin viața în aer liber: și înțelegem că pot fi epoci istorice în cari igiena să se unească cu ignoranța, cum e cazul veacului de mijloc, dar este imposibil ca cel devotat numai vieții musculare să poată fi și un intelectual, un pasionat al cărții, un fanatic al jocului de gânduri în aer... închis!

Sportul nu este contrar desigur intensificării spirituale, și culturii mentale; dar el trebuie utilizat ca un derivativ, ca un accesoriu, ca un regim medical la care ești

(Continuarea în pagina 4-a)

Retractăm !...

Datorăm o retractare parțială și nu vrem să întârziem, deoarece momentul este extrem de oportun.

Nu de mult, ocupându-ne de categorizarea în sporturi minore și majore, am cerut enunțarea ping-pongului.

Spre a ușura situația agreabilului sport al mesei veri, am furnizat argumente de ordin general și unul particular: cifra jucătorilor de ping-pong din România. Am arătat că avem 8500 de practicanți ai tenisului în miniatură, și am insistat asupra seriozității federației de specialitate.

Ori locuim la acest capitol se referă retractarea noastră de astăzi.

Cifra de 8500 este riguros exactă. Să ne permitem însă să ne îndoim de seriozitatea federației, de care eram convinguți de mult.

Căci să vedeli ce s'a întâmplat... În vederea campionatelor mondiale cari încep mâine la Paris, România, după ce a trimis adeziunea, a organizat campionatele naționale de ping-pong, pentru selecționarea echipei reprezentative.

S'au organizat disputate concursuri regionale, iar 50 din cei mai buni jucători au venit la București pe propriile lor cheltuieli, pentru participarea la probele naționale, dar mai ales cu gândul de a se impune în echipa pentru Paris.

Inutil să adăugăm că proba națională a fost viu disputată, aprig chiar, toți jucătorii călând să se releve pentru selecționare.

În general, campionatul a reușit, mai ales că a dat un randament neobișnuit, patronat fiind de idela pleură la Paris.

S'a format echipa. Nu fără lungi discuții. Jucătorii selecționați păreau fericiti. Toți s'au preparat, au obținut concedii și erau gata de plecare.

Explodează însă o bombă. Nu se mai pleacă! Știrea s'a răspândit ca fulgerul și încă într-o formă telegrafică, fără prea multe explicații. Constatăm generală, cereri de explicații de peste tot.

Oficialii ping-pongului își pierduseră capul și tuturor le silabiseu urmări: „nu s'pa-ra-le...” „ne-am tras chibulul...”

Nu stim cine le-a tras chibulul... Un lucru însă știm, că astfel cum s'au petrecut lucrurile, avem impresia că pentru deplasarea la Paris, s'au îngrijit de toate, și-au reținut chiar camere la hotel, dar s'a uitat însă un lucru, un fleac: să-și pregătească fonduri.

Și atunci dat-ne voie să rectificăm, spunând că dacă ping-pongul e major, federația sa este încă minoră... LIS

Spre un bogat sezon de hockey

A început antrenamentul. În presajul matchului România—Ungaria
Ce se proiectează pe tărâm internațional

În momentul când footballul, ademenit de câteva raze de soare întârziat, se presătește să-și reia o problematică activitate, termometrul a scăzut instantaneu sub zero, așa că a scos la iveală, mai curând decât se spera, sezonul hockey-ului pe gheață.

Pentru bucurăsenii amatori de spectacole sportive, pauza obișnuită dintre sfârșitul sezonului de toamnă și începutul celui de iarnă, constituia fără îndoială un adevărat calvar. Pentru că footballul nu îndrăgnea decât foarte rar, să-și prelungească activitatea după terminarea campaniei, iar sporturile de iarnă se practică cu atâta timiditate, încât nu se poate sustine că activitatea lor poate implini necesitățile unui sezon sportiv.

PERSPECTIVELE ANULUI A-CESTA

Gerul care s'a lăsat în ultimele zile, n'a făcut decât să faciliteze începerea sezonului de hockey pe gheață, care de câțiva ani constituie elementul principal al activității noastre de iarnă. Pregătirile au început însă de multă vreme și se vestese un sezon extrem de bogat care va fi fără îndoială începutul popularizării definitive a acestui sport în București. Hockey-ul a prins fără îndoială și tinde să devină din ce în ce mai apreciat. Asta nu înseamnă însă că și-a ajuns telul final, de vreme ce procentul de spectatori pe care l-a recrutat în campaniile trecute n'a atins încă nivelul care să-i asigure o dezvoltare lipsită de greutăți. Pentru că acest sport nu poate trăi în condițiuni normale decât dacă și se asigură o perfectă susținere materială.

Hockey-ul nostru are nevoie, pentru a realiza progresul care să-l îngăduie dobândirea popularității, de întăriri de mare anvergură, de pe urma cărora se realizează un dublu efect: se formează noul spectatori și se cizează calitățile tehnice ale jucătorilor cari pe zi ce trece devin tot mai desăvârșiți mănuiți; ai eroșii.

UN MARE PROGRAM DE MATCHURI INTERNAȚIONALE

Acest lucru l-au înțeles cu prisos

sință conducătorii hockey-ului nostru, cari au alcătuit un mare program de întâlniri cu caracter internațional. Și a cărui desfășurare va avea loc în cea mai mare măsură pe patinoarul din București, deși Clujul și Cernăuții sunt centre destul de importante ale hockey-ului românesc.

În această ordine de idei, preocuparea cea mai presantă este matchul

ROMANIA — UNGARIA

Care va avea loc la 21 Decembrie în București și care va constitui fără îndoială



O. CANTACUZINO

deosebit evenimentul de căpetenie al sezonului românesc de hockey pe gheață. Căci, în hockey-ul internațional, vecinii noștri dețin un loc de frunte, pe care l-au câștigat după o serie de performanțe de mare anvergură. De altfel, echipele ungare de club carjine-au vizitat, au evidențiat o clasă superioară în acest sport, pe care l-practică după concepțiile cele mai noi.

Partida aceasta, pentru care au și început pregătirile, a fost definitiv angajată, așa că nu rămâne decât să se găsească cea mai bună formație românească în măsură să-i opună o rezistență onorabilă.

Sezonul internațional se va deschide propriu zis cu o săptămână mai înainte, căci la 16 Decembrie va juca în București puternica formație a Ferencvaros-ului din Budapesta contra Telefon Clubului și probabil contra unei echipe bucureștene selecționate.

De asemenea se discută tratative pentru două matchuri pe cari urmează să le susțină la București la 28 și 29 Ianuarie, puternica echipă Sparta din Praga,

una din cele mai bune formații ale Cehoslovaciei.

ALTE PROECȚE

Tennis Clubul la rândul său are în perspectivă o serie de dispute cu câteva din cele mai bune echipe europene, din Austria, Italia, Cehoslovacia și Polonia. Nu s'a semnat încă nici un contract precis, însă cei în drept lasă să se înțeleagă că partidele pe cari le vor pune pe picioare, vor întreci tot ceea ce s'a făcut până acum în materie de hockey internațional la București.

A ÎNCEPUT ANTRENAMENTUL

Patinoarul artificial care s'a deschis ieri, a dat posibilitate multor jucători să facă un prim antrenament de acomodare. Au evoluat însă, ca nici odată, aproape numai vedete, ceea ce denotă în primul rând că pregătirea în vederea marilor dispute internaționale a început să preocupe foarte serios pe conducătorii cluburilor mari.

Câteva declarații

Cu acest prilej am putut sta de vorbă cu câțiva din fruntașii hockey-ului bucureștean, cari ne-au făcut declarații interesante.

Astfel:

Constantin Cantacuzino

Capitanul T. C. R.-ului, care supaveghia antrenamentul câtorva din coechipierii săi, ne-a declarat:

«Activitatea și proiectele noastre sunt în funcție de patinoar. Atâta timp cât nu se va găsi formula împiedicătoare între conducătorii patinoarului și conducătorii puinelor cluburi de hockey nu se va putea realiza nimic. Dacă direcțiunea patinoarului se va arăta tot atât de rigidă ca și în trecut, atunci hockey-ul nu va progresa — și deci nici numărul patinatorilor nu va crește. Așteptăm concursul patinoarului, pentru a vă putea expune proiectele noastre asupra campionatului regional și național, matchuri internaționale și participarea la campionatul mondial dela Milano.

(Continuarea în pagina 17-a)

D. ing. Costacea și cazul Penescu

O declarație a conducătorului clubului P. T. T.

Redactorul nostru de specialitate se ocupă în altă parte a ziarului de cazul Penescu, devenit astăzi subiectul la ordinea zilei. Faptele imputate acestui membru al P. T. T.-ului și sancționate de Federație, precum și cele imputate prin presă însuși clubului, pe care a crezut că-l poate servi printr-un fals în registrele oficiale, sunt mult prea interesante pentru a nu fi meritat să insistăm asupra lor.

Pentru a cunoaște și părerea autorizată a P. T. T.-ului, pus direct și indirect în cauză, ne-am adresat d-lui ing. Costacea, care a binevoit să ne facă următoarele declarații:

«Mi-a plăcut modul obiectiv în care ați tratat dv. regretabila întâmplare. Nici nu mă așteptam, de altfel, la un alt procedeu.

«Penesen a comis un fals pe proprie răspundere, un fals, pe care-l

desaprobăm. Noi regretăm mai mult ca oricine că un membru al nostru s'a putut preta la o astfel de faptă neocoretă, pentru că ne-am făcut întotdeauna un crez dintr-o activitate cinstită pe tărâm sportiv.

«De acela resping cu indignare înșurările publicate la tribuna liberă a ziarului «Curentul», înșurări cărora le vom da răspunsul cuvenit.

«Matchurile câștigate de clubul meu au fost fructul unei lupte cinstită pe teren și cine afirmă contrariul este alături de realitate.

«Fapta lui Penescu, de pe urma căreia avem de suportat astăzi neplăceri pe cari nu le-am meritat ne-a dus încă odată la concluzia că «o mai bine cu un deștept la pagubă, decât cu un prost la câștig».

C. S.

CAUZA ȘI EFECT...

— Sau de ce a fost și nu mai este —

Ne-am ocupat într-unul din numerele trecute de tragedia motociclismului românesc pe care i-a hărăzit-o cu o condamnabilă inconștiență, dragostea neîndurată pentru ban a unui conducător înzestrat cu toate calitățile. În afară bineînțeles de cele necesare instituției pe care din nefericire, o conducea încă. Și am arătat că stăpân pe un teren de închiriat și pe destinul sportiv al unor motocicliști în imposibilitate să reacționeze, a dus sportul acesta, care deabia începuse să se înfiripe, în prăpastia din care Dumnezeu știe cum va mai putea eși.

Domnind cu puteri discreționare peste un pașalâc în care și-a permis toate extravagantele și în care s'au adăpat gurile lăhnite ale tovarășilor săi de beneficii și de competență, a reușit în mai puțin de un an să dea peste cap tot ce a putut crea natura într-un timp aproape împătrit. Este — e drept — o performanță gemd de energia nativă a acestor oameni cari au știut să fructifice aerul și aspirațiile supușilor lor. Dar o performanță care le-a atras oprobiul atâtor oameni distigați noului sport de aptitudinile excepționale ale câtorva elemente de vâdit talent. Că încă nu li s'a spart în cap potirul plin de netrebnicie, asta-i altă chestiune. Și dacă vreți, una de oportunism. Cert este însă

că mult va trebui să dea din coate și multe gânduri va trebui să astupe cei ce, inevitabil, vor urma pentru a trage la mal o barcă pe trei sferturi înecată.

Un celitor nedumerit ne întreba mai ieri printr-o nevinovată epistolă: ce-au făcut domni dela velodrom de ne reușe să prindă în curs un sport care pornise așa frumos la drum? Spuneți-ne și nouă, acestora cari n'avem timp să-i puricăm.

Un singur răspuns avem de dat celitorului nostru, care vrea să știe cum devine chestiunea. Și anume: ce fel de conducători și ce fel de specialiști sunt aceia cari, după ce aduc la București pe Meynier, pe Winkler, pe Cerny și pe Bertram își permit să creadă că publicul va veni să vadă pe alde Gollmann, Tella și alții, «ejusdem farinae»? Au crezut, e drept, că spectatorul bucureștean e un fel de patruped, care dacă-i ardeți fânul, se duce după el. Chit că fânul este în realitate cine știe ce.

Că s'au pălădit de data asta, e lucru evident, de vreme ce și-au tăiat o sursă importantă de beneficii, sursă dela care sugeau atât nesfioși, atâți iluștri nechemăți.

Dar, nu numai chestia cu fânul este singura vină a celor dela Moto-Club. Mai sunt ele și altele...

SFINX

O nouă arenă pentru organizări de box

ARENA DIN FAȚA ACTUALULUI TEREN DE FOOTBALL MACABI VA GAZDUI LA VARA REUNIUNI DE BOX. — LOCURI PENTRU 3000 DE SPECTATORI — SPAKOW ȘI AXIOTI PEAFIȘ ÎN FIECARE SAPTAMANA.

Boxul a cunoscut la noi — după o perioadă de înflorire crescândă — o deșingoladă vertiginoasă. Căuzele sunt multe.

Una dintre ele, așa cum am arătat într-un articol recent, am fost bursele boxerilor. Cerând necontenit burse excesive, boxerii și-au minat singuri situația. Au încercat bugetele reuniunilor cari pornind dela cheltuieli rezonabile au ajuns la regii de aproape o jumătate de milion și au obligat pe organizatori să pună prețuri de intrare în raport cu cheltuielile.

Când dela 150 de lei însă, un fotbalu de ring a ajuns la 4 sau 500 partida era pierdută.

Spectatorii s'au împuținat necontenit. Defecțiunile s'au ținut lanț. Și boxul a ajuns la situația de astăzi.

ARENELE

Este indiscutabil deci, că o parte din vina stopării oricărei activități pugilistice la noi, revine boxerilor.

Tot atât e adevărat este însă că și alte elemente au contribuit la această stopare. Printre acestea, și lipsa de arene.

Iarna nu se mai poate organiza decât în săli mici: Roxy, Barscheum sau Constructori. Mult prea neîncăpătoare, pentru a putea găzdui altceva decât reuniuni fără pre-

tenții. Amatoare, sau cel mult mixte. Cu unul sau două matchuri profesioniste cari să nu necesite cheltuieli prea mari.

Dar chiar vara. Singurul teren propice unor organizări de anvergură sunt Arenele Romane.

Pentru a-și asigura Arenele, organizatorii s'au concurat, închirindu-le aproape întotdeauna pentru mai multe organizări și ridicându-le chiria până la aproape de 3 ori chiria lor inițială.

S'a creat astfel un fel de monopol scump al singurei arene unde se putea organiza. Oneros pentru organizatori care și le asigură de obicei pentru o vară întreagă. Și mărginind numărul organizatorilor la unul singur.

Acela care dispunea de Arene.

O NOUA ARENA

Această lacună din activitatea boxului la noi este pe cale să fie acoperită.

După cercetări plimbate prin toate periferiile Capitalei, organizatorii au descoperit în sfârșit un teren care poate să adăpostească reuniuni de box.

Terenul acesta este situat în fața actualei arene de football Macabi. Pe Calea Ducești. Este proprietatea

clubului Macabi și va fi întru bucurie exclusiv pentru box.

LUCRARILE ÎNCEP LA PRIMĂVARA

Lucrările de amenajare a terenului vor începe la primăvară.

Se va construi o tribună circulară de lemn în amfiteatru, pentru 3000 de spectatori.

Toate cheltuielile vor fi suportate de clubul Macabi, care-și va asuma și sarcina de organizator.

SPAKOW ȘI AXIOTI PE AFIȘ

Bine înțeles că se vor organiza reuniuni importante.

Cum însă, după cheltuielile extrem de importante pe cari le necesită lucrările de amenajare, a terenului, asociația Macabi nu vrea să ia asupra-și și riscurile organizării, se va face — pentru prima oară la noi — un acord între organizatori și boxerii.

Boxerii vor trage la rețetă.

În cazul când nu va pleca în America, Spakow va figura săptămânal, alături de Axioti, care înainte de a pleca la Paris, s'a declarat de acord cu noua formă de organizări.

REP.

Finalele campionatelor naționale se vor disputa Duminică seara

Duminică seara, în sala cinematografului Roxy, se va juca ultimul act al campionatelor naționale de box amator.

Puse sub auspiciile Federației române de box, organizate de asociația sportivă Macabi și regisate de d. Radu Otulescu, unul dintre cei mai pricepuți promotori români, competițiile pentru titlurile naționale făgăduiesc să steargă urata impresie lăsată de reuniunea semi-finanțelor.

Intrării de Duminică seara i se va da de altfel un fast deosebit și atenția cuvenită, pentru că numeroșii boxerii provinciali ce se găsesc în capitală să poată extrage învățăminte folositoare.

De altfel este foarte natural ca disputele pentru centurile naționale ale exercițiului 1933/934 să se ridice deasupra nivelului obișnuit, datorită faptului că, atât probele naționale cât și cele inter-regionale au dat la iveală tot ceea ce a produs boxul amator mai bun în țară la noi.

Selecționarea elementelor s'a făcut cu ajutorul persoanelor perfect competente și rezultatele întâlnirilor au fost conforme cu realitatea. Este deci de așteptat ca, în pro-

bele finale să asistăm la ciocnirea unor forțe consolidate fizice și bine pregătite din punct de vedere tehnic.

Spre deosebire de cei care s'a petrecut în trecut, campionatele de anul acesta vor strânge în finală pe reprezentanții celor mai multe regiuni ale țării. Până în prezent, competițiile pe țară se reduceau la simple întâlniri între două regiuni. Acum situația este cu totul alta. La campionatele anului acestuia concurează reprezentanți ai regiunilor Muntenia, Moldova, Banat și Dobrogea, astfel că, nici titlurile naționale nu vor mai fi apanajul bucureștenilor.

Ne place să credem că finalistii campionatelor naționale vor și să fie la înălțimea rolului pe care sunt chemați să-l joace, și își vor face cu conștiințiozitate datoria.

Ar fi de altfel de dorit ca niciun incident să nu întunece finalul competițiilor oficiale, care petițiuni începute sub auspiciu dintr-cele mai făgăduitoare și organizate cu prețul unor mari sacrificii.

Succesul finalelor ar constitui o

(Continuarea în pagina 11-a)